

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

III. Probatur argumentis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

*Трѳвант аг-
гентис.*

Polychr. in
Proem. Ca-
ten, in Job.

Hier. Praef. in
Job.

III. Præter hæc doctorum hominum suffragia, rationes quibus ea nititur opinio afferuntur complures. Mihi ea valde efficax videtur ad persuadendum, quæ ex manifesta characteris ac styli similitudine petitur. Ea est autem hujusmodi, ut si proſam orationem cum proſa, vorſam cum vorſa contuleris, maxima ſtatim appareat conſenſio: ſimplex illic & nativa utrobique oratio, omni ornatu detracto; florida hic & *ἰνυμιτιορδν*. Agnoſcit id Polychronius, & uno hoc argumento Libri confectionem in Moſem tranſcribit. Sin ſtrictam orationem cum ſoluta contenderis, quod non factis caute fecerunt viri docti, magna enimvero, uti par eſt, apparebit ſtyli diſſenſio, ſed non inde efficies diverſis ea Auctoriſibus deberi. Quod ſi grandius aliquid & *ἀσπόμεν* ſonare videtur liber Jobi, crebrioribusque diſtinctus eſſe luminibus ac ſententiis calor; illum vero, cum per ſeneſtam ætatem ignea viſ animi deferuiſſet. Etſi in Hymnis quoque ſuis, pro rei gravitate, ad ſublime & magnificentum dicendi genus ſplendide aſſurgit. Occurrunt quidem in Jobi libro Arabiſimi & Syriſimi, uti notatum eſt ab Hieronymo; nonnumquam etiam Chaldaſimi. Verum poëtam agenti afines uſurpare dialectos licuit, & ſpecioſa vocabula rerum proferre in lucem, & obſcurata populo verba eruere. Id ſibi juris arrogant Poëtæ, id ab Homero ſumma licentia factitatum eſt. Præterea ſcito ſcriptum hunc librum à Moſe, cum apud ſocerum ſuum Jethro ad populares ſuos, aut ſolatio, aut conſilio, aut re juvandos ſtudia ſua & curas omnes conferret. Ad tolerandas igitur diuturnæ ſervitutis miſerias, & meliora à Deo petenda & ſperanda, propoſito Jobi exemplo inſtituere ipſos voluit. Sane Iſraëliticæ gentis caſus in Jobi hiſtoria perſpicue agnoſcas. Fortunati fuerunt Abrahamus, Iſaacus, Jacobus, & Joſephus, & magnas opes, pietatis fructum, à Deo retulerunt. Ab Ægyptiis deinde male habiti ſunt Ebrai; bonis, libertate, ac liberis etiam multati à Pharaone; quemadmodum & Jobus à Satana. Qui cum reſtitutus demum in integrum, ampliſſimis & uberrimis latifundiis Dei nutu ac ductu ditatus eſſet, Moſes propoſito hoc divinæ bonitatis exemplo, populares ſuos in paris beneficii ſpem erigere voluit. Longe porro veriſimilius eſt Moſem, in ſuo illo Madianitico ſecefſu, ad ſolamen genti ſuæ parandum mentem adjeciſſe, tum videlicet cum huic maxime hujusmodi allevamento opus eſſet, animum ipſe gereret negotiis vacuum; quam cum Ægyptiis vinculis ſoluti Iſraëlitæ per Arabicas ſolitudines Terram promiſſam peterent; Moſem vero inexplicabiles curæ diſtraherent: quod aliquibus placuiſſe video. Curarum autem neceſſaria pars fuit, deſcriptio Legis: in cujus obſequium populares ſuos facilius ut flecteret, Dei beneficiorum commemorationem ab ipſis mundi initiis repetiit. Arabica hinc prodiit Pentateuchus. Madianita porro, Arabica gens eſt, Syrorum & Idumæorum vicina; quos inter per quadraginta annorum moram verſatus Moſes, ex peregrino commercio patriam loquelam, quod nulli non uſuvenire ſolet, facile inquinavit. Quum autem ad ſuos reverſus intermiſſam purioris Ebraiſimi uſum repetiit, allitas ſermoni ſuo ex congreſſu extraneorum ſordes ita abſterſit, ut quum ad ſcribendum Pentateuchum animum deinde appelleret, major exiſteret ſermonis caſtitas ac mundities.

*Vera eſt hi-
ſtoria Jobi,
ſed poëtice di-
geſta.*

Maim. in Mo-
re nevoch.
Part. 1. cap. 22.
R. Schem. tob.
in Job.

Hier. Epist. ad
Paulin.

IV. Porro Jobi, hominis Arabis, & inter ſuos valde nobilis, caſus in Arabia tolleratos, Moſes inter Arabes degens, vel ex vulgi ſermone diſcere potuit. Quamvis autem longiſſime abſim à Thalmudiſtarum infamia, qui commentitium & conſectum eſſe docent operis hujus argumentum, meramque parabolam, Iſraëlitis ad conſtantiam & virtutem informandis excogitatum: (cui eorum delirio cum favere ſubinde viſi ſint Maimonides, vir alioqui ſolers & ſagax, & R. Schem tob; palam vero id affectati ſint poſtremis hiſce temporibus Anabaptiſtæ, alique Chriſtiani; à viris piis juxta & eruditis ſolidiſſimis rationibus confutati ſunt:) ego tamen rem poëtice digeſtam exiſtimo, allocutionibus & reſponſionibus inſtructam, eorumque delectu verborum, non quæ prolata ſunt, ſed quæ proferri pro tempore poterunt. Ratio eſt in promptu: cum enim numeris illigatum eſſe id opus, ac *ἰνυμιτιορδν* ſcriptum conſtet, Hieronymi, aliorumque Patrum teſtimonio, quis putet Jobum in ſummis corporis & animi doloribus carmina ad uxorem & amicos fuſiſſe? aut ipſos viciffim virum tot malis oppreſſum verſibus eſſe allocutos? Jobum ergo revera exiſtiſſe veir, in acerbiffimas calamitates incidiſſe, & certo Dei conſilio bonis & liberis Dæmonis opera fuiſſe orbatum, diro etiam ac tetra ulcere eroſum, adiiſſe ad ipſum uxorem & amicos, verbaque ſimul ipſos conſeruiſſe in eam ſententiam quam retulit Moſes, controverſiam Jobi diremiſſe Deum oraculo ſuo, ac querimonias compoſuiſſe, Jobum ipſum denique ingens pietatis ac patientiæ præmium, reſtitutam ſanitatem, auctas opes, numeroſa prole fundatam domum à Deo eſſe conſecutum: verba vero, verborumque collocationem, dialogi compoſitionem, interlocutionum diſpoſitionem & di-